

Nr 183.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående beredande av ordinarie anställning åt nomadskolinspektören; given Stockholms slott den 24 februari 1927.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

N. J. F. Almkvist.

Utdrag av protokollet över ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 24 februari 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMBIN, ALMKVIST, LYBERG.

Departementschefen, statsrådet Almkvist anför härfter:

Förslag rörande inrättande av en särskild inspektörstjänst för nomadskolväsendet framfördes på sin tid uti det betänkande, som den 18 juni 1915 avgavs av de sakkunniga, som jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 19 april samma år tillkallats för att inom ecklesiastikdepartementet biträda vid utredning av frågan om förändrade bestämmelser rörande nomadskolor för lappbarn. I betänkandet framhölls, att frånvaron av enhetlig ledning för

nomadskolväsendet vållat betydande olägenheter för undervisningen. De sakkunniga ansågo det därför för nomadundervisningens lyckliga organiserande nödvändigt, att ledningen av detsamma inom hela riket lades i händerna på en enda person, som åt nomadskolväsendet kunde helt ägna sin tid och sina krafter och jämväl kunde övertaga de uppgifter i detta hänseende, som dittills ålegat vederbörande skolråd och statens folkskolinspektörer. De sakkunniga, som förutsatte, att befattningen skulle uppföras å ordinarie stat, yttrade beträffande avlöningsförmånerna, att det syntes vara nödvändigt, att dessa sattes något högre än de, som då vore tillerkända en statens folkskolinspektör inom de län, där nomadskolinspektören hade sin verksamhet. För sin del ansågo de sakkunniga, att det belopp, med vilket nomadskolinspektörens avlöningsförmåner borde överstiga avlöningsförmånerna för nyssnämnda folkskolinspektörer, lämpligen kunde bestämmas till 500 kronor. Från och med år 1917 blev även en nomadskolinspektörsbefattning inrättad, dock icke å ordinarie stat, och innehavaren tilldelades ett arvode av 6,000 kronor, eller 1,500 kronor mera än dåvarande begynnelseavlöningen för en ordinarie folkskolinspektör med högsta ortstillägg. Detta arvode gällde för åren 1917—1919. Sedan folkskolinspektörerna från och med år 1920 erhållit lönerreglering, bestämdes nomadskolinspektörens arvode från och med samma år till 7,300 kronor, eller fortfarande 1,500 kronor högre än begynnelseavlöningen enligt stat för en ordinarie folkskolinspektör med högsta ortstillägg. I anledning av att folkskolinspektörerna tilldelats tillfällig löneförbättring med 600 kronor per år — från och med år 1920 — höjdes nomadskolinspektörens arvode från och med år 1922 med motsvarande belopp, eller till 7,900 kronor. Den från och med budgetåret 1925—1926 vidtagna höjningen av den tillfälliga löneförbättringen till folkskolinspektörer — å dyraste ort till 1,000 kronor — har icke föranlett någon motsvarande höjning av det egentliga arvodet till nomadskolinspektören. Däremot har från och med sistnämnda budgetår ett ålderstillägg å 500 kronor beviljats befattningens nuvarande innehavare fil. d:r Erik Bergström.

I sitt den 31 maj 1923 avgivna betänkande med förslag till stagda angående nomadundervisningen i riket samt till instruktion för nomadskolinspektören upptog 1919 års lappkommitté frågan angående tjänstens förändring till en ordinarie befattning. Kommittén anförde härom:

Kommittén ansågo tiden vara inne för en definitiv reglering av de med nomadskolinspektörstjänsten förenade löneförmånerna jämte de därmed sammanhängande frågorna om pension, semester m. m. Tillräcklig erfarenhet syntes numera hava vunnits om nödvändigheten av befattningens framtida bibehållande för nomadskolväsendets utveckling i en sund riktning. Med avseende på de grunder, som borde gälla för den ifrågasatta lönerregleringen, syntes de bestämmelser, som gällde för statens folkskolinspektörer i detta hänseende, kunna i allt väsentligt stå som förebild. Kommittén ville emellertid ansluta sig till de synpunkter, som 1915 års sakkunniga framfört rörande nomadskolinspektörens lönefråga, och sålunda uttala, att nomadskol-

inspektörens lön borde, såsom redan nu vore fallet, med skäligt belopp överstiga vad som i avlöning tillkomme ordinarie folkskolinspektör.

Lappkommitténs ifrågavarande förslag förelades i sina huvuddrag 1925 års riksdag (se statsverkspropositionen till nämnda riksdag, bilagan åttonde huvudtiteln, punkten 168). Dåvarande departementschefen förklarade därvid, att han icke av de skäl, som av kommittén anförts, kunnat övertyga sig om lämpligheten av att förändra ifrågavarande tjänst till ordinarie. Departementschefen anförde härutinnan vidare:

För min del hyser jag den uppfattningen, att det för själva saken vore nyttigast, att inspektören alltfört bibehåller sin extra anställning och följaktligen avlönas med arvode. Man får komma ihåg, att på befattningens innehavare måste ställas stora krav på fysisk spänstighet, och att även i övrigt inspektörens arbetsuppgifter fordra alldeles speciella förutsättningar hos denne. Garantierna för att på denna plats alltid kommer att finnas en fullt kvalificerad och arbetsduglig person bleve, synes det mig, mycket förminskade, om befattningen tillsattes såsom en ordinarie tjänst. Samma skäl, som bestämt kommittén för att icke ifrågasätta ordinarie anställning för nomadlärarna, d. v. s. hänsynen till nomadskolans natur och de särskilda anspråk, densamma ställer på lärarna, synes mig med lika styrka kunna åberopas ifråga om nomadskolinspektören.

Med avseende härå uttalade sig emellertid riksdagen (skrivelse nr 8 A, punkten 160) på följande sätt:

Enligt riksdagens mening kunna skäl anföras för båda nu angivna uppfattningar. Även om riksdagen finner sig böra nu ansluta sig till departementschefens åskådning, behöver detta enligt riksdagens mening icke utesluta, att frågan om ordinarie anställning för nomadskolinspektören kan upptagas till förnyad prövning, därvid synes böra övervägas, huruvida icke lämpligen en sådan anordning kunde vidtagas, att med en ordinarie anställning förbindes skyldighet för befattningshavaren i fråga att, eventuellt efter viss tids tjänstgöring eller vid uppnådd viss ålder, mottaga annan ordinarie tjänst, exempelvis tjänst såsom folkskolinspektör. Genom en dylik anordning skulle en nomadskolinspektör, vilken på grund av ålder ej äger den fysiska spänstighet, som fordras för tjänsten, och därför lämpligen bör ersättas av en yngre kraft, kunna alltfört genom sin erfarenhet gagna det allmänna, på samma gång man undviker att vid entlediganden behöva i varje särskilt fall underställa vederbörandes pensionsfråga statsmakternas prövning.

I skrivelse den 31 augusti 1925 har sedermera skolöverstyrelsen gjort framställning angående nomadskolinspektörsbefattningens förändring till ordinarie tjänst. Överstyrelsen har därvid anført följande:

Överstyrelsen skulle finna det ändamålsenligt om frågan kunde lösas i den av riksdagen anvisade riktningen, då innehavaren därigenom skulle beredas större ekonomisk trygghet och därigenom också ökat lugn för det honom åliggande arbetet. Den bestämmelse om skyldighet för innehavaren av tjänsten att i enlighet med Kungl. Maj:ts bestämmande med bibehållna avlöningsförmåner mottaga annan ordinarie statstjänst, som i enlighet med

förslaget borde inflyta i blivande konstitutorial å nomadskolinspektörstjänsten, torde dock enligt överstyrelsens mening böra givas mera generell avfattning, då beslutet om nomadskolinspektörs transport till viss tjänst helt naturligt måste prövas för varje särskilt fall och bliva beroende på den till förflyttning ifrågasatte inspektörens lämplighet för den nya tjänsten.

Statskontoret har den 17 oktober 1925 yttrat sig i ämnet och därvid anfört:

Någon meningsskiljaktighet därom, att nomadskolinspektörsbefattningen även i fortsättningen är behövlig, synes icke råda, och föreligger alltså härutinnan icke något hinder för dess uppförande å ordinarie stat. Statskontoret finner även för sin del det både rimligt och lämpligt, att befattningen göres till ordinarie, då det i annat fall är att befara, att en duglig innehavare för att vinna en mera tryggad ställning söker sig över till någon ordinarie tjänst. Att redan nu upptaga frågan synes dock statskontoret knappast böra ifrågasättas, då en lönereglering för undervisningsväsendet kan antagas snart vara att förvänta, utan torde den lämpligen böra lösas i samband med nämnda lönereglering eller ock sedan denna blivit genomförd. Då den nuvarande nomadskolinspektören är relativt ung, synes ett kortare uppskov ej heller kunna vara till någon egentlig olägenhet.

Därest Kungl. Maj:t emellertid skulle finna, att frågan icke bör uppskjutas, lärer löneregleringen för nomadskolinspektören icke böra ansluta sig till det nya lönesystemet, utan till de äldre avlöningsbestämmelser, som fortfarande gälla vid undervisningsväsendet och då närmast för folkskolinspektörerna, vilkas löneställning hittills varit utgångspunkten vid bestämmande av nomadskolinspektörens löneförmåner. Skillnaden i avlöningen befattningarna emellan har hittills varit ganska betydlig, och frågan är då, huruvida samma skillnad ungefärligen bör uppehållas vid bestämmande av nomadskolinspektörens avlöning å ordinarie stat. På grund av nomadskolinspektörsbefattningens särskilt i fysiskt avseende synnerligen krävande beskaffenhet är det icke osannolikt, att det kan visa sig nödvändigt eller åtminstone önskvärt att efter en relativt kort tjänstetid förflytta innehavaren till en mindre ansträngande befattning, och vid sådant förhållande måste man fråga sig, om det kan vara skäl i att giva hela den avlöning, som med hänsyn till de exceptionella kraven anses böra utgå på befattningen, ordinarie avlönings karaktär. Det synes statskontoret åtminstone starkt kunna ifrågasättas, om icke det lämpligaste sättet för lönefrågans lösning vore, att beträffande den fasta avlöningen och i pensionshänseende jämställa nomadskolinspektören med folkskolinspektör samt dessutom tillerkänna honom ett särskilt arvode till skäligt belopp, vilket han då givetvis icke skulle vara berättigad behålla vid förflyttning till annan befattning. Härigenom skulle avlöningen under den tid, den krävande befattningen verkligen uppehölls, kunna tillmätas relativt rundligt, men staten icke riskera att kanske under en lång följd av år för en till annan befattning förflyttad nomadskolinspektör utbetala en kanske ganska väsentligt högre avlöning, än den för den senare befattningen avsedda, liksom även pension, bestämd efter en högre tjänst än den, som vederbörande vid avgången uppehöll. Statskontoret förutsätter härvid, att skyldighet att vid förflyttning till annan tjänst underkasta sig sänkning av den ordinarie avlöningen eller försämring i pensionsrätten icke gärna kan stadgas.

På grund av befattningens natur lärer det vara nödvändigt att, på sätt

även i riksdagens skrivelse berörts, hålla möjligheten öppen att vid behov kunna överflytta innehavaren till annan statstjänst, och torde, av skäl, som skolöverstyrelsen anfört, förflyttningsskyldigheten böra göras jämförelsevis omfattande. Statskontoret föreställer sig, att nomadskolinspektören sålunda bör förpliktas underkasta sig förflyttning icke blott till folkskolinspektörs-tjänst, utan även till annan befattning vid undervisningsväsendet och till befattning vid skolöverstyrelsen. Att låta förflyttningsskyldigheten inträda först efter viss tids tjänstgöring eller vid viss uppnådd ålder synes, särskilt om avlöningsfrågan ordnas på det sätt statskontoret ifrågasatt, knappast vara lämpligt, då ju befattningshavaren redan dessförinnan kan hava förlorat de fysiska förutsättningarna för tjänstens behöriga skötande, och det givetvis i så fall är önskvärt, att ett ombyte å befattningen kan äga rum.

De invändningar, som av min företrädare i ämbetet gjordes mot ifråga-varande tjänsts förändring till en ordinarie befattning äro givetvis i och för sig berättigade. Det kan emellertid icke nekas, att den av riksdagen föreslagna anordningen eller stadgandet av en vidsträckt förflyttningsskyldighet för befattningens innehavare är ägnad att häva de betänkligheter, vilka tidigare anförts i förevarande avseende. Då dessutom starka billighetsskäl tala för att en tryggare ställning beredes nomadskolinspektören, finner jag mig kunna tillstyrka en anordning, som lämnar Kungl. Maj:t möjlighet att, där så finnes lämpligt, giva befattningens innehavare ordinarie anställning. För närvarande gäller, att befattningen tillsättes av Kungl. Maj:t genom förordnande tills vidare eller på viss tid. Det angivna önskemålet skulle vinnas om befattningen finge besättas på samma sätt som folkskolinspektörs-tjänsterna, nämligen av Kungl. Maj:t antingen genom konstitutorial eller medelst förordnande på viss tid. I likhet med statskontoret anser jag, att nomadskolinspektör, som erhållit konstitutorial å tjänsten, bör vara skyldig att enligt Kungl. Maj:ts bestämmande underkasta sig förflyttning till annan tjänst. Att härvid inskränka förflyttningsskyldigheten till något visst slag av tjänster synes mig mindre lämpligt, utan denna skyldighet torde böra avse annan befattning i statens tjänst i allmänhet, alltså innebära befogenhet för Kungl. Maj:t att placera vederbörande på den plats, där han med hänsyn till sina kvalifikationer bäst kan gagna det allmänna. Givetvis bör det gälla, att en sådan förflyttning icke får för befattningshavaren medföra någon minskning i de med nomadskolinspektörs-tjänsten förbundna ordinarie löneförmånerna (häri inbegripet jämväl eventuellt utgående tillfällig löneförbättring). Jag är även ense med statskontoret om att någon viss ålder eller tjänstetid icke bör stadgas för förflyttningsskyldighetens inträdande. Tidpunkten härför får bliva beroende av Kungl. Maj:ts prövning i det särskilda fallet.

Vad nomadskolinspektörens avlöningsförmåner beträffar har statskontoret föreslagit, att dessa vid tjänstens förändring till ordinarie skulle liksom hit-tills sättas i viss relation till den avlöning, som tillkommer folkskolinspek-tör. Med anledning härav torde det tillåtas mig att i korthet redogöra för

Departement-
schefen.

gällande bestämmelser angående folkskolinspektörs avlöningsförmåner m. m.

Enligt kungörelsen den 19 juni 1919 (nr 520) angående avlöningsförmåner åt folkskolinspektörer m. m. uppgår avlöningen till folkskolinspektör till 5,300 kronor, därav 3,500 kronor lön och 1,800 kronor tjänstgöringspenningar, vartill kunna komma två ålderstillägg till lönen, vardera å 500 kronor efter fem respektive tio års väl vitsordad tjänstgöring, dock att för folkskolinspektör, som av Kungl. Maj:t tillsatts genom förordnande på viss tid, lönen skall minskas med 200 kronor. Till folkskolinspektör, vars inspektionsområde huvudsakligen är förlagt till Jämtlands, Västerbottens eller Norrbottens län och som är där bosatt, utgår ett ortstillägg å 500 kronor. Till vikarie- rande folkskolinspektör utgår, där Kungl. Maj:t ej i särskilt fall annorlunda förordnar, arvode med 4,300 kronor för kalenderår räknat. Högsta pensionsunderlaget för folkskolinspektör är 4,300 kronor. Ersättning för expenser utgår jämlikt kungörelse den 20 juni 1924 (nr 308) med ett grundbelopp av 300 kronor för år, vartill kommer en tilläggsersättning av 200 kronor för år. För åtnjutande av nämnda avlöningsförmåner gälla de villkor och bestämmelser, som i sådant hänseende äro stadgade i kungörelsen den 9 oktober 1914 (nr 255) angående avlöningsförmåner åt folkskolinspektörer m. m., dock med vissa i ovannämnda kungörelse den 19 juni 1919 (nr 520) omförmälda ändringar och tillägg. Enligt kungörelsen den 18 juni 1926 (nr 277) angående tillfällig löneförbättring under budgetåret 1926—1927 för viss personal inom den civila statsförvaltningen äger slutligen folkskolinspektör komma i åtnjutande av tillfällig löneförbättring med belopp, som inom dyraste ortgruppen uppgår till 1,000 kronor.

Ovan relaterade avlöningsbestämmelser för folkskolinspektörer synas mig i tillämpliga delar böra bliva gällande jämväl för nomadskolinspektören. Nomadskolinspektör, som erhållit konstitutorial å tjänsten, skulle alltså komma att åtnjuta en grundlön av 5,300 kronor med rätt till två ålderstillägg till lönen, vardera å 500 kronor. Härutöver torde han böra erhålla sådant ortstillägg å 500 kronor, som enligt ovannämnda kungörelse utgår till ordinarie folkskolinspektör, vars inspektionsområde huvudsakligen är förlagt till Jämtlands, Västerbottens eller Norrbottens län. Härvid är att märka, att dylikt ortstillägg enligt kungörelsen utgår allenast till inspektör, som är bosatt inom inspektionsområdet. Då emellertid nomadskolinspektören är nödsakad att för fullgörande av sina tjänståligganden under en mycket stor del av året uppehålla sig inom nämnda län och därtill ofta i deras mest avskilt belägna trakter under synnerligen svåra arbetsförhållanden, synes det mig icke mer än skäligen, att ortstillägget får utgå med nyss angivna belopp, oavsett om nomadskolinspektören är bosatt inom inspektionsområdet eller icke. Nyss anförda omständigheter synas mig även utgöra fullgiltig anledning att tillerkänna nomadskolinspektören tillfällig löne-

förbättring med samma belopp, som tillkommer folkskolinspektör i dyraste ortsgrupp, alltså med 1,000 kronor.

Expensersättningen torde, såsom hittills, böra bestämmas till 500 kronor utan den uppdelning, som förekommer för folkskolinspektörerna. Härutöver har till nomadskolinspektören brukat av Kungl. Maj:t anvisas ett särskilt belopp årligen av förslagsanslaget till lappmarks ecklesiastikverk, folkbildningsändamål, för bestridande av kostnader för blanketter till rekvisitioner, undervisningsstatistik m. m., alltså utgifter, som eljest påvila skol-distrikten. Ett liknande förfarande synes jämväl i fortsättningen böra tillämpas.

Utöver nu angivna ordinarie avlöningsförmåner bör på grund av befattningens krävande beskaffenhet ett särskilt arvode vara förenat med densamma. Det förhåller sig nämligen så, att nomadskolinspektören, på sätt jämväl i det föregående påpekats, har att fullgöra ej endast en inspektörs åligganden utan även de arbetsuppgifter, som eljest påvila ett skolråd. I hans händer ligger i själva verket den närmaste ledningen av hela nomadskolväsendet. Det har därför alltifrån befattningens inrättande ansetts skäligt att hålla hans avlöningsförmåner på ett högre plan än folkskolinspektörernas.

Av den ovan lämnade redogörelsen framgår, att nomadskolinspektörens avlöningsförmåner för närvarande med 1,100 kronor överstiga vad som tillkommer folkskolinspektör uti ifrågavarande trakter. Denna skillnad synes mig med hänsyn till tjänstens art alltjämt böra upprätthållas. Såsom statskontoret föreslagit tillstyrker jag alltså, att nomadskolinspektören utöver ovan angivna löneförmåner tillerkännes ett särskilt arvode, vilket i anslutning till vad jag nyss anfört bör bestämmas till 1,100 kronor för år räknat. Detta arvode bör givetvis utgå allenast för tid, då befattningen av honom uppehålls. Vid tjänstledighet eller då tjänsten är ledig, bör arvodet tillkomma vikarien. Samtliga ifrågavarande avlöningsförmåner, häri inbegripen även den tillfälliga löneförbättringen, torde böra utgå från det ordinarie förslagsanslaget till lappmarks ecklesiastikverk, folkbildningsändamål, från vilket anslag nomadskolinspektörens arvode hittills bestritts.

I fråga om egen pensionering är ordinarie folkskolinspektör underkastad bestämmelserna i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänstinneha- vares rätt till pension. Detsamma kommer vid bifall till mitt förslag att utan särskilt stadgande gälla för nomadskolinspektör, som erhåller konstitutorial å tjänsten. Beträffande pensionsunderlag innehåller emellertid pensionslagen att såsom sådant underlag skall för tjänst, med vilken jämte lön tjänstgöringspenningar äro förenade, tjäna hela lönen, d. v. s. med inräknande av det eller de till lönen hänfödda ålderstillägg, som intjänats av vederbörande befattningshavare. Därest ej annat föreskrives, skulle sålunda högsta pensionsunderlaget för nomadskolinspektören vid bifall till vad jag förordat utgöra (3,500 + 500 + 500) 4,500 kronor. På sätt för folkskolin-

spektör gäller lärar emellertid även för normalskolinspektören böra stadgas ett högsta pensionsunderlag av 4,300 kronor. Med avseende å familjepensionering åtnjuter ordinarie folkskolinspektör delaktighet i statens pensionsanstalt. Nomadskolinspektören synes mig även i sistnämnda hänseende böra likställas med folkskolinspektör. Någon höjning av statens bidrag till pensionsanstalten på grund av denna obetydliga merutgift lärar icke erfordras.

Vad nomadskolinspektörens ämbetsåligganden angår får jag erinra därom att dessa reglerats genom instruktionen för nomadskolinspektören den 23 september 1916 (nr 464) samt kungörelsen den 31 december 1925 (nr 512) om vissa ändringar i berörda instruktion. I fråga om resekostnads- och traktamentsersättning vid tjänsteresor är nomadskolinspektören jämlikt kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 355) med tilläggbestämmelser till allmänna resereglementet såsom inspektör för undervisning, ej särskilt nämnd, berättigad till dylik ersättning efter klass II C i resereglementet, och är han i detta hänseende likställd med folkskolinspektör. Denna ersättning torde fortfarande böra utgå efter angivna grund och liksom hittills bestridas av förslagsanslaget till lappmarks ecklesiastikverk, folkbildningsändamål. För detta ändamål är i staten för nomadskolväsendet för budgetåret 1926—1927 förslagsvis uppfört ett belopp av 4,500 kronor.

De närmare föreskrifter, vilka bliva erforderliga i anledning av de här föreslagna förändringarna, torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda.

Den nuvarande nomadskolinspektören är förordnad å tjänsten till utgången av juni 1927. För framtiden torde befattningen normalt böra tillsättas i den ordning, som gäller för tillsättning av folkskolinspektörstjänster, alltså genom ledigförklarande på vanligt sätt. Jag förutsätter dock, att första gången tjänsten tillsättes efter genomförandet av här framlagda förslag, sådan tillsättning må, därest Kungl. Maj:t finner skäl därtill föreligga, kunna ske utan tjänstens ledigförklarande.

På grund av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

dels besluta,

att nomadskolinspektörstjänsten skall med tillämpning från och med den 1 juli 1927 av Kungl. Maj:t tillsättas antingen genom konstitutorial eller medelst förordnande på viss tid,

att till nomadskolinspektör skall utgå ej mindre avlöning enligt bestämmelserna i kungörelsen den 19 juni 1919 (nr 520) angående avlöningsförmåner åt folkskolinspektörer m. m., med rätt för denne att åtnjuta ortstillägg med 500 kronor, oavsett om han är bosatt inom inspektionsområdet eller icke, ävensom tillfällig löneförbättring i enlighet med vad som må tillkomma folkskolinspektör i dyraste ortgruppen, än även arvode med 1,100 kronor för år räknat, sko-

lande arvodet utgå allenast för den tid, befattningshavaren verkligen tjänstgjort eller åtnjutit semester men eljest tillkomma den, som förordnats att uppehålla befattningen,

att till nomadskolinspektören ävensom, där befattningen är ledig, till vikarie å densamma skall utgå ersättning för expenser med 500 kronor för år; dock att, då nomadskolinspektören är tjänstledig, han skall av expensersättningen avstå till sin vikarie 300 kronor, för år räknat, såvida Kungl. Maj:t icke i särskilt fall bestämmer, att han skall avstå högre belopp,

att högsta pensionsunderlaget för nomadskolinspektör skall utgöra 4,300 kronor, samt

att för åtnjutande av ifrågavarande avlöningsförmåner skola i tillämpliga delar gälla de villkor och bestämmelser, som äro angivna i omförmälda kungörelse den 19 juni 1919 (nr 520); dock med det tillägg, att nomadskolinspektör, som erhållit konstitutorial å tjänsten, skall vara skyldig att utan minskning i de av honom å nomadskolinspektörstjänsten åtnjutna ordinarie avlöningsförmåner och utan försämring av den med tjänsten förbundna pensionsrätten, enligt Kungl. Maj:ts bestämmande låta sig förflyttas till annan befattning i statens tjänst;

dels föreskriva, att den som efter utgången av juni 1927 tillträder befattning som nomadskolinspektör skall vara pliktig att underkasta sig sagda villkor och bestämmelser;

dels bestämma, att ordinarie nomadskolinspektör skall med avseende å familjepensionering tillhöra statens pensionsanstalt, därvid å honom skola tillämpas de bestämmelser, som gälla för folkskolinspektör;

dels ock förklara, att de medel, som erfordras till avlöning, tillfällig löneförbättring däri inbegripen, åt nomadskolinspektören, till arvode åt vikarie för honom, till expensersättning samt till bestridande av kostnaderna för nomadskolinspektörens resor i tjänsten, skola utgå av förslagsanslaget till lappmarks ecklesiastikverk, folkbildningsändamål.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

C. A. Löwenhielm.